

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

Του Γιώργου Παναγόπουλου
panagorg@gmail.com

Η φαρσοκωμωδία των... δύο δημάρχων στις παραλιακές πόλεις

Στις πόλεις που έχουν θάλασσα από συστάσεως ελληνικού κράτους έχουμε δύο δημάρχους. Έναν εκλεγμένο από το λαό και έναν διορισμένο από την εκάστοτε κυβέρνηση. Έναν που κάνει κουμάντο στη στεριά και έναν που διαφεντεύει το παραλιακό μέτωπο. Η στρέβλωση αυτή έχει γίνει προσπάθεια να ξεπεραστεί, εδώ και χρόνια έχει ψηφιστεί νόμος που δίνει τη διοίκηση των λιμενικών ταμείων στην εκάστοτε δημοτική αρχή. Ο νόμος βέβαια ψηφίστηκε μετά πολλών επαίνων, η εφαρμογή του όμως καθυστέρησε μιας και οι «εξαιρέσεις» επιβεβαιώνουν τον κανόνα που θέλει «πρώτα να βγαίνει η ψυχή και μετά το χούι». Η εξουσία είναι γλυκιά και όποιος την έχει, θέλει να την χαρεί και να βολέψει και μερικούς φίλους του προκειμένου να τους υποχρεώσει για κάθε χρήση στο μέλλον! Μέσα από τέτοιες «πανεξυπνες» και εξόχως πολιτικές λογικές σε πολλές περιοχές της χώρας έχουμε φτάσει σε ανοιχτές διαμάχες μεταξύ δημοτικών αρχών και διορισμένων διοικήσεων στα λιμενικά ταμεία.

Στην Καλαμάτα εδώ και παρά πολλούς μήνες υπάρχει ανοιχτή σύγκρουση μεταξύ Λιμενικού Ταμείου και Δήμου Καλαμάτας. Ο Δήμος Καλαμάτας ορθά διεκδικεί την ανάληψη της διοίκησης του Λιμενικού Ταμείου, κάτι που έχει γίνει σχεδόν σε όλα τα αντίστοιχα μεγέθους λιμενικά ταμεία της χώρας και συναντά προσκόμματα κάθε μορφής από την άλλη πλευρά. Ακόμα και αν η πλευρά του Λιμενικού Ταμείου σε κάποια ζητήματα έχει δίκιο, δεν διαθέτει την απαιτούμενη πολιτική νομιμοποίηση για πολλούς και διάφορους λόγους να λαμβάνει αποφάσεις που καθυστερούν τις εξαγγελθείσες επιδιώξεις της πολιτικής ηγεσίας. Για να το κάνουμε πιο λιανά, όταν ο υπερπεριφερειάρχης εξαγγέλλει ότι το Λιμενικό Ταμείο θα περάσει στο δήμο οι διορισμένοι από τη συγκεκριμένη αρχή οφείλουν είτε να διευκολύνουν την υλοποίηση της συγκεκριμένης πολιτικής είτε να παραιτηθούν. Αυτός είναι ο έντιμος πολιτικός δρόμος, τα άλλα κινούνται σε σφαίρες εκτός πολιτικού πλαισίου και δικαιώνουν όλους αυτούς που διατείνονται πολλά και διάφορα για τις συγκεκριμένες... καθυστερήσεις.

Εδώ και χρόνια και ανεξαρτήτως δημοτικής αρχής υποστηρίζουμε ότι το Λιμενικό Ταμείο πρέπει να είναι ευθύνη του Δημοτικού Συμβουλίου της πόλης. Ο λόγος είναι ότι η εκάστοτε δημοτική αρχή απολογείται στους πολίτες και τους επαγγελματίες τόσο για την εικόνα της περιοχής γύρω από το λιμάνι όσο και για την αξιοποίηση ή μη αυτής καθεαυτής της λιμενικής λεκάνης. Τα караγκιοζλίκια με τον έναν να βάζει κολονάκια γύρω από τις γραμμές, τον άλλον να τα ξηλώνει και ο ένας να απειλεί τον άλλο με μπνύσεις γιατί μπήκε στα χωράφια του, είναι απλώς η κορύφωση μιας φαρσοκωμωδίας. Την ευθύνη συνολικά της πόλης και των υποδομών της θα πρέπει να έχει η εκλεγμένη δημοτική αρχή η οποία πρέπει να διορίζει και τα μέλη του Λιμενικού Ταμείου. Να τελειώνουμε και με διάφορους μύθους γιατί τη δουλειά που κάνουν τα διορισμένα μέλη από τον υπερπεριφερειάρχη μπορούν να την κάνουν και αυτά που διορίζονται από το Δημοτικό Συμβούλιο και μάλιστα με μεγαλύτερη διαφάνεια και λογοδοσία. Αυτό είναι τελικά και το κρίσιμο. Να λογοδοτούν οι διορισμένοι σε ένα αιρετό όργανο και όχι στον καθρέφτη και τους φίλους τους.

Ο υπερπεριφερειάρχης ανακοινώθηκε ότι θα έρθει την Τρίτη για να λύσει το «γόρδιο δεσμό» της επιτάχυνσης της παράδοσης του Λιμενικού Ταμείου στο δήμο. Οι «γόρδιοι δεσμοί» όταν δεν λύνονται κόβονται και ο υπερπεριφερειάρχης θα μπορούσε να έχει λύσει το θέμα προχωρώντας άμεσα στην κατάργηση της υπάρχουσας διοίκησης και του διορισμού νέας η οποία θα προχωρούσε άμεσα στην παράδοση του Λιμενικού Ταμείου.

Το λιμάνι της Καλαμάτας τα επόμενα χρόνια θα κληθεί να παίξει σημαντικό ρόλο στον τομέα του τουρισμού. Η ανάπτυξη υποδομών που θα το καταστήσουν ελκυστικό στην προσέγγιση κρουαζιερόπλοιων αλλά και η αναβάθμιση των χώρων γύρω από αυτό μπορούν να επιτευχθούν από το δήμο που διαθέτει τα εργαλεία αλλά και τα μέσα να το επιτύχει. Οι επιτροπές των λιμενικών ταμείων έχει αποδειχτεί διαχρονικά ότι έχουν περιορισμένες δυνατότητες γιατί δεν διαθέτουν ούτε πόρους, ούτε υπηρεσίες που θα απέτρεπαν διάφορα μπλεξίματα όπως αυτά με την ανάπλαση. Οι δύο δήμαρχοι στις παραλιακές πόλεις είναι περιπτή πολυτέλεια σε μια εποχή που πρέπει τα πράγματα να τρέξουν με ταχύτητα και αποτελεσματικότητα, με όρους διαφάνειας και λογοδοσίας στους πολίτες